

La llibertat

Per PepMaria el dv., 18/02/2011 - 09:00

Poema del Màrius Torres, poeta català del primer terç del segle XX Si m'haguessis fet néixer gra de blat, que seria senzill d'arribar a ser una espiga ! Llucar, créixer, florir en l'aire assolellat, entre olivers, en una terra antiga. Si m'haguessis fet néixer raig de llum, d'aquesta llum, Déu meu, que a tu no t'enlluerna, m'hauria estat donat de no triar el meu rumb : el meu destí fóra una recta eterna. Però m'has creat home, fecund, fort. Has obert un camí a la meva mesura, i a cada instant he de buscar l'estel del norden la nit nostra, viva, però obscura. Tinc por - tinc confiança. Servitud no hi hauria més dura que la de l'home lliuresi, tant més fatigat com més s'hagués perdut, pogués perdre el repòs del teu somriure ». Màrius Torres 23 de desembre de 1939/ 3 d'abril de 1941 TORRES, M. *Poesies* Edicions 62 - Empúries, Barcelona 1998, p. 96.
